

[Indenrigsministeren]

Vedrørende Valgretsnævnets praksis kan i øvrigt oplyses, at uddannelsesøjemed anses for at foreligge, såfremt den pågældende under udlandsopholdet følger undervisningen på en uddannelsesinstitution. Uddannelsesøjemed anses også for at foreligge, såfremt der under udlandsopholdet opnås erhvervs erfaring, der indgår som led i den pågældendes uddannelse. Udsendelse til en traineestilling i en dansk virksomheds udenlandske filial vil således kunne betragtes som et udlandsophold i uddannelsesøjemed. Et sådant udlandsophold vil eventuelt tillige kunne være omfattet af reglen i folketingsvalglovens § 2, stk. 2, nr. 1, om midlertidigt udlandsophold, der er begrundet i, at den pågældende som ansat i en dansk virksomhed er udsendt for at gøre tjeneste i udlandet.

Spm. nr. S 150

Til statsministeren (3/11 89) af:

Glistrup (FP):

»Vil statsministeren uddybe mest muligt udtalelsen om, at der bør indføres aftaleløbetider, når forlig indgås i Folketinget?«

Begrundelse

I Politiken for 30. oktober 1989 oplyses, at statsministeren skal være kommet til den i spørgsmålet anførte opfattelse, men Politikens oplysning er meget knap, hvorfor en uddybning tilsigtes ved det stillede spørgsmål.

Som statsministeren ved, er den opfattelse, som nu er blevet ministerens, helt overensstemmende med, hvad Fremskridtspartiet har forfægtet uafbrudt siden partiets stiftelse, og det har derfor særlig stor interesse for Fremskridtspartiet at blive bekendt med statsministerens nuværende overvejelser vedrørende det særdeles centrale problem.

Svar (10/11 89):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg finder ikke anledning til at uddybe den anførte udtalelse.

Spm. nr. S 151

Til miljøministeren (3/11 89) af:

Trøjborg (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at amtsrådene får mulighed for at begrænse produktionen eller udstede forbud mod havbrug i de farvande, der hører under amtsrådenes miljømæssige ansvar?

Begrundelse

Til trods for et midlertidigt stop for udvidelse af eller oprettelse af nye havbrug i 1987 og til trods for et samlet loft over havbrugsproduktionen konstateres der i mange fjorde og kystnære områder alvorlige forureningsproblemer for havbrug.

Med fastlæggelse af en årlig foderkvote for havbrugene har amterne tilsyneladende ikke reelt haft mulighed for at sikre en udjævning af det nuværende regionale belastningsmønster, der ellers er forudsat i havbrugsplanen.

Mange borgere føler sig med god grund til grin, når de pålægges at betale de nødvendige store investeringer til spildevandsrensning og samtidig må konstatere, at sårbare fjorde og kystnære områder stadig tilføres forurening fra havbrug.

Svar (13/11 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Der er ikke i dag fastlagt nogen produktionskvote for det saltvandsbaserede fiskeopdræt.

I et udkast til bekendtgørelse om saltvandsbaseret fiskeopdræt foreslås imidlertid en kvotefastsættelse. Kvotebegrænsningen angives heri ikke som en maksimal produktion, men som et maksimum for den mængde kvælstof og fosfor, opdrættet må tilføre vandmiljøet.

Amterne er allerede i dag 1. instans-myndighed for den type saltvandsbaseret fiskeopdræt, der sker på land, idet disse anlæg er omfattet af godkendelseskravet i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Sådanne anlæg benævnes saltvandsdambrug.

For havbrug, det vil sige netbursanlæg ude i havet, er Miljøstyrelsen i dag 1. instans. Miljøstyrelsen træffer imidlertid først afgørelse efter en høring af amtsrådene om de lokale forhold.

Amtsrådene har således med de gældende regler mulighed for enten direkte eller indirekte at være bestemmende både med hensyn til placering og produktionsomfang for de havbrug og saltvandsdambrug, der søges godkendt.